

1. காற்று கரைந்துவிட
நிலம் சடமாக.....
நீர் உறைந்துவிட...
எத்தனித்து உமிழ்கிறது வானம்.
குளிரும் இரவுகளில்....
எரியும் மனமால்லை.
எரியும் மனமதனில்...
விரியும் பகற்கொள்ளை.

2. ஊனெலுது ஊனெலுது ஊனெலுது ஊனெலுது ஊனெலுது ஊனெலுது ஊனெலுது
ஊனெலுது ஊனெலுது ...

ஆற்றுப்புத்துவாரில்லை
ஏனெனில்...
இது ஆளவமில்லாத மனமென்னும் பெருங்காடு...

வழிப்போக்கர்களெல்லாம் வந்து போய்விட்டார்கள் ஆதாயத்தோடு..

கண்டோரெல்லாம்
காணாதது போல்
களமாடுகிறார்கள்...

மாமன்றத்தில் போலிகளாக்குப் பஞ்சமில்லை...

இரங்கல்களாக்கு
இரவுகள் இரவலில்லை...

□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□!

Written by - கவிஞர் மழயிசை -
Sunday, 21 April 2019 10:07 -

---

sangeetha.c@klu.ac.in